

MUST READ

ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு, ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு!

ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு (ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு) ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு. (ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு) ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு. (ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு) 17:11)

ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு, ஐந்தாம் வகுப்பு உயர்கூடு

(நுபியே!) நீ ர் கஹும், நீ நங்கள் கரையிலும், கடலிலும் உள்ள இருள்களில் (சிக்கித் தவிக்கும் சமயத்தில்) எங்களதை இதனை விட்டுக் காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் நன்றி செலுத்தவோரில் ஆகிவிடவோம் என்று பணிவாகவும், மறவாகவும் நீ நங்கள் அவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றீர்களே அப்போது உங்களை காப்பாற்றுகின்றவன் யார்? (அல்குர்ஆன் 6:63)

இதிலிருந்தும் இன்னும் மற்றெல்லாத் துன்பங்களிலிருந்தும் உங்களைக் காப்பாற்றுபவன் அல்லாஹ்வே, பின்னர் நீங்கள் (அவனுக்கு) இணைவதை கின்றீர்களே என்று கஹுவீ ராக! (அல்குர்ஆன் 6:64)

(நுபியே!) நீ ர் கஹும், உங்கள் (தலகைக்கு) மலேவிருந்தோ அல்லது உங்களையுடைய கால்களுக்குக் கீழிருந்தோ உங்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும்படிச் செய்யவும் அல்லது உங்களைப் பல பிரிவாகளாகி உங்களில் சிலர் சிலருடைய கொடும்பையை

அனுபவிக் கும் படிச் சயெய்வும் அவன் ஆற்றலுள்ளவனாக இருக்கின்றான். அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக(நம்) வசனங்களை எவ்வாறு விவரிக்கின்றோம் என்பதை நீர் கவனிப்பீராக. (அல்குர்ஆன் 6:65)

மனிதனை(ஏதனும் ஒரு) துன்பம் தீண்டாமானால் அவன் (ஒருச்சாய்ந்து) படுத்துக் கொண்டோ அல்லது உட்கார்ந்து கொண்டோ, அல்லது நின்ற நிலையிலோ (அதனை நீக்கமாறு) நம்மிடமே பிரார்த்திக்கிறான். அவனுடைய துன்பத்தனை நீக்கி விடுவோமானால், அவன் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தனை நீக்குவதற்கு அவன் நம்மை அழகைக் காத்தது போலவே (அலட்சியமாகச்) சின்று விடுகிறான். வரம்பு மீறுபவர்களுக்கு அவர்களுடைய சயெயல்கள் (இவ்வாறு) அழகாகக் கப்பட்டும் விடுகின்றன. (அல்குர்ஆன் 10:12)

அவனே உங்களதைத் தரையிலும், கடலிலும் பயணம் சயெய்வகைக்கிறான். (சில சமயம்) நீங்கள் கப்பலில் இருக்கும் போது சாதகமான நல்ல காற்றினால் அவர்களகைக் கப்பல்கள் (சுமந்து) சலெல்லும் போது அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், பின்னர் புவல் காற்று வீசி எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் அலகைகள் மோதும் போது, நிச்சயமாக (அலகைளால்) சபிழப்பட்டோம் (தப்ப வழியில்லையே) என்று எண்ணுகிறார்கள், அச்சமயத்தில் தடியுள்ள துண்டன், நீளங்களை இதிலிருந்து காப்பாற்றிவிட்டால் மயெயாகவே நாங்கள் உனக்கு நன்றி சலெலுத்துபவர்களாக இருப்போம் என்று அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்திக்கின்றார்கள். (அல்குர்ஆன் 10:22)

நாம் நம்மிடமிருந்து நற்கிருபயை மனிதன் சுவகைக் கும் படிச் சயெய்து, பின்பு அதனை அவனை விட்டும் நாம் நீக்கிவிட்டால், நிச்சயமாக அவன் நிராசைப்பட்டும் பரெும் நன்றி கட்டவனாகி விடுகின்றான். (அல்குர்ஆன் 11:9)

அவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்திற்குப் பின், நாம் அருட்கொடகைகளை அவன் அனுபவிக் கும் படிச் சயெய்தால், என்ன விட்டும் கடுகைகள் எல்லாம் போய் விட்டன என்று நிச்சயமாகக் கற்றுவான். நிச்சயமாக அவன் பரெமகிழ்ச்சியும், பரெமயையும் கொள்பவனாக இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 11:10)

மலேமும், எந்த நிலைமத் (பாக்கியம்) உங்களிடம் இருந்தாலும் அது அல்லாஹ் விடமிருந்து உள்ளதயோகும். பின்னர் ஏதாவது ஒரு துன்பம் உங்களதைத் தொடர்விட்டால் அவனிடமே நீங்கள் மூறையிடுகிறீர்கள். பின்னர் அவன் உங்களிடமிருந்து அத் துன்பத்தனை நீக்கி விட்டால், உடனே உங்களில் ஒரு பிரிவினர் தம் இறவைகைகளை இணைவகை கின்றனர். (அல்குர்ஆன் 16:53,54)

மனிதன் நன்மகைக்காக பிரார்த்தனை செய்வது போலவே (சிலசமயம்) தீ மகைக்காகவும் பிரார்த்திக்கிறான். (ஏனென்றால்) மனிதன் அவசரக்காரனாக இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 17:11)

இன்னும், கடலில் உங்களையெதிர்த்துத் தங்கடம் தீண்டினால் அவனையன்றி நீங்கள் எவற்றை அழைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களோ அவையாவும் மறைந்துவிடும். எனினும் (அல்லாஹ்) உங்களையெதிர்த்துக் கரையளவில் கொண்டுவந்து சரேக்கும்பொழுது நீங்கள் (அவனையே) புறக்கணித்து விடுகிறீர்கள். இன்னும் மனிதன் மகாநன்றி மறப்பவனாகவே இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 17:67)

(கரையேந்தி)பின் அவன் உங்களையே பரிமீயின் ஒரு புறத்தில் புதையும்படி செய்துவிட மாட்டான் என்றோ அல்லது உங்கள் மீது கல்மாரியை அனுப்பமாட்டான் என்றோ அச்சந்தீர்ந்து இருக்கிறீர்களா? பின்னர் நீங்கள் உங்களையே பாதுகாப்போர் எவரையும் காணமாட்டீர்கள். (அல்குர்ஆன் 17:68)

அல்லது, அவன் மீண்டும் ஒரு தடவை அக்கடலில் உங்களையே எச்சய்து (எல்லாவற்றையும்) மூறித்துத் தள்ளும் புயல் காற்றை உங்கள் மீது அனுப்பி, நீங்கள் நிராகரித்ததற்காக உங்களையெதிர்த்து விடமாட்டான் என்றும் நீங்கள் அச்சந்தீர்ந்து இருக்கிறீர்களா? அப்படி நேர்ந்தால் ஏன் இவ்விஷயத்தை அவ்வாறு செய்தோம் என நம்மதைத் தொடர்ந்து உங்களுக்காகக் (கடேப்போர்) எவரையும் காணமாட்டீர். (அல்குர்ஆன் 17:69)

இன்னும், மனிதர்களில் (ஓர் உறுதியும் இல்லாமல்) ஓரத்தில் நின்றுகொண்டு அல்லாஹ்வை வணங்குகிறவனும் இருக்கிறான். அவனுக்கு ஒரு நன்மை ஏற்படாமையின் அதைக் கொண்டு அவன் திருப்தியடைந்து கொள்கிறான், ஆனால் அவனுக்கு ஒரு சோதனை ஏற்படாமையின், அவன் (தன் மூகத்தை) அல்லாஹ்வை விட்டும் திருப்பிக் கொள்கிறான், இத்தகையவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நஷ்டமடைகிறான். இதுதான் தெளிவான நஷ்டமாகும். (அல்குர்ஆன் 22:11)

அவன் அல்லாஹ்வையன்றி, தனக்குத் தீங்கிழைக்க முடியாததையும், இன்னும் தனக்கு நன்மையும் செய்யாததையுமே பிரார்த்திக்கிறான். இதுதான் நெடிய வழிகடாகும். (அல்குர்ஆன் 22:12)

(கப்பலில் சிலைலும்) அவர்களே, மலை முகடுகளைப் போன்ற அலை சிழந்து கொள்ளுமானால் அல்லாஹ் வுக்கு வழிபட்டு அந்தரங்க சூத்தியுடன் அவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றனர், ஆனால் அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றிக் கரையேற்றுவிட்டால் அவர்களில் சிலர் நடுநிலையாக நடந்து கொள்கிறார்கள். எனினும் மிகவும் நன்றிகெட்ட, பெருந்துரோகிகளைத் தவிர வேறு எவரும் நம் அத்தாட்சிகளை நிராகரிப்பதில்லை. (அல்குர்ஆன் 31:32)

மலேமும் மனிதர்களில் சிலர் நாங்கள் அல்லாஹ் விண்மீது நம்பிக்கை கொண்டாள்ளோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனினும் அவர்களுக்கு அல்லாஹ் விண்பாதையில் துன்பம் உண்டானால், மனிதர்களால் ஏற்படும் அந்த இம்சையை அல்லாஹ் விண்வதேனைப்போல கருதி (உம்மை விட்டும் நீங்குமுனைந்து) விடுகிறார்கள், ஆனால் உம் இறைவனிடத்திலிருந்து உதவி வரும் போது, நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன்தான் இருந்தோம் என்று கபுகிறார்கள். அல்லாஹ் அகிலத்தாரின் இதயங்களில் இருப்பவற்றை நன்கறிந்தவனாக இல்லையா? (அல்குர்ஆன் 29:10)

மனிதர்களுக்கு (பசி, நோய், வறுமை, பஞ்சம் போன்ற ஏதனும்) சங்கடம் ஏற்பட்டால் அவர்கள் தங்கள் இறைவனிடம் முகம் திரும்பி, (அதனைக் கியரூள்) அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறார்களே, பிறகு அவன் அவர்களுக்கு தன்னிடமிருந்து ரஹ்மத்தை சுவகைக்க செய்தால், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் தம் இறைவனுக்கு இணைவகைக்கின்றனர். (அல்குர்ஆன் 30:33)

இன்னும் நாம் மனிதர்களை (நம்) ரஹ்மத்தை ருசிக்க (அனுபவிக்க)ச் செய்தால், அவர்கள் அதைக் கொண்டு மகிழ்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களுடைய கைகள் முன்னரே செய்துள்ளதைக் கொண்டு ஒரு தீங்கு அவர்களுக்கு சம்பவித்து விட்டால் அவர்கள் நிராசைபட்டு விடுகிறார்கள். (அல்குர்ஆன் 30:36)

இன்னும், மனிதனை ஏதனும் ஒரு துன்பம் தீண்டுமானால் அவன் தன் இறைவன் பால் திரும்பி அவனை அழகைக்கின்றான், பின்னர் (இறைவன்) தன்னிடமிருந்து ஓர் அருட்கொடையை அவனுக்கு அளித்தானால், முன்னர் அவன் எதற்காக அவனை அழைத்துக் கொண்டிருந்தானோ அதை மறந்து விடுகிறான். அல்லாஹ் வுக்கு இணைகளை ஏற்படுத்தி (மற்றவர்களை) அல்லாஹ் வுடைய பாதையிலிருந்து வழிகெடுக்கிறான். (நபியே!) நீ ர் கபுகுவீ ராக! உன் குஃப்ரகைக் கொண்டு சிறிது காலம் சுகமனுபவி; நிச்சயமாக நீ நரகவாதிகளில் நின்றும் உள்ளவனே. (அல்குர்ஆன் 39:8)

மனிதனை ஏதனும் ஒரு துன்பம் தீண்டுமானால் அவன் நம்மையே (பிரார்த்தித்து)

அழகைக் கிறான், பிறகு, நம் மிடமிருந்து அவனுக்கு ஒரு பாக்கியத்தை கொடுத்து தோமானால், அவன் இது எனக்கு கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம், என் அறிவின் காரணமாகத்தான் என்று கபூறுகிறான். அப்படியல்ல, இது ஒரு சதோதனயை! ஆனால், அவர்களில் பரமபாலரோர் (இதை) அறிய மாட்டார்கள். (அல்குர்ஆன் 39:49)

மனிதன் (நம் மிடம் துஆ செய்து) நல்லதெனக் கடைபிடிக்கச் சரோர் வடிவத்தில்லை, ஆனால் அவனைக் கட்டுத்தீண்டாமாயின் அவன் மனமுடனந்து நிராசயைள்ளவனாகின்றான். (அல்குர்ஆன் 41:49)

எனினும் அவனைத் தீண்டியிருந்த கட்டுதிக்குப் பின் நாம் அவனை நம் ரஹ்மத்தை கிருபையைச் சுவகைக்கச் செய்தால், அவன் இது எனக்கு உரியதேயாகும், அன்றியும் (விசாரணைக்குரிய) வளை ஏற்படும்பின் நான் நின்கைக்கவில்லை, நான் என் இறைவனிடம் திருப்பி அனுப்பப்பட்டாலும், நிச்சயமாக அவனிடத்தில் எனக்கு நன்மையே கிடக்கும் என்று திடமாகச் சொல்கிறான். ஆகவே காஃபிர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் தெரிவிப்போம். மலேமும் நாம் அவர்களை நிச்சயமாக கடுமையான வேதனையைச் சுவகைக்கச் செய்வோம். (அல்குர்ஆன் 41:50)

அன்றியும், மனிதனுக்கு நாம் அரூள் புரிந்தால் அவன் (நன்றியுணர்வின்றி) நம்மபைப் புறக்கணித்து, விலகிச் செல்கிறான். ஆனால் அவனை ஒரு கட்டுத்தீண்டினால் நீண்ட பிரார்த்தனை செய்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 41:51)

எனினும் (நபியே!) அவர்கள் புறக்கணித்து விட்டால், (நீர் கவலையுறாதீர்), நாம் உம்மை அவர்கள் மீது பாதுகாவலராக அனுப்பவில்லை, எட்டி வளைபதுதான் உம்மீது கடமையாகும். நல்ல அமலை மனிதர்கள் சுவகைக்கும் படிச் செய்தால், அது கண்டு அவர்கள் மகிழ்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்தியுள்ள (பாவத்தின் காரணத்தால்) அவர்களுக்கு தீங்கு நேரிட்டால், நிச்சயமாக மனிதன் நன்றி கட்டுமாறு செய்பவனாக இருக்கின்றான். (அல்குர்ஆன் 42:48)

நிச்சயமாக மனிதன் அவசரக் காரணங்களால் படக்கப்பட்டிருக்கின்றான். அவனை ஒரு கட்டுத்தொட்டிவிட்டால் பதறுகிறான், ஆனால் ஒரு நன்மை தொட்டமானால் (அது பிறருக்கு கிடக்காதவாறு) தடுத்துக் கொள்கிறான். தொழுகையாளிகளைத் தவிர (அதாவது) தம் தொழுகையின் மீது நிலைத்திருக்கின்றவர்களுடைய அவர்கள், அவர்களது பொருள்களில் (பிறருக்கு) நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்கு உண்டு. யாசிப்போருக்கும், வறியோருக்கும், அன்றியும், நியாயத்தீர்ப்புநாள் உண்டென்பதை உறுதி கொள்வார்கள். இன்னும் நம்முடைய இறைவனின் வேதனையைக் குஞ்சியவாறு இருப்பவர்களுடைய அவர்கள். (அல்குர்ஆன் 70:19-27)

நிச்சயமாக அவர்களையுடைய இறவைனின் வதேனதை அச்சப்படாது இருக்கக் கட்டியதல்ல. அன்றியும், தங்கள் மறவைிடங்களை (கற்பனை) பணிக் கொள்கிறார்கள் அவர்கள். தம் மனவையரிடத்திலும், தங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாகி கொண்டவர்களிடத்திலும் (உறவு கொள்வதை) தவிர, நிச்சயமாக அவர்கள் (இத்தகையோருடன் உறவு கொள்வது பற்றி நிந்திக்கப்படமாட்டார்கள். எனவே, எவரனும் இதற்கப்பால் (உறவு கொள்வதை) தடுபினால் அவர்கள் (இறவைன் விதித்த) வரம்பமை நியவர்கள். இன்னும், எவர்கள் நம் அமானிதங்களையும் தம் வாக்குறுதிகளையும் பணிக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள். இன்னும், எவர்கள் தங்கள் சாட்சியங்களில் உறுதியுடன் இருக்கின்றார்களோ அவர்கள். எவர்கள் தங்கள் தொழுகைகளைப் பணிக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள். (ஆக) இத்தகையோர் தாம் சுவர்க்கங்களில் கண்ணியப்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். (அல்குர்ஆன் 70:28-35)

source: <http://annajaath.com/archives/7477>